Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26457
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Platea ciuitatis publica uia dicit. que mun
tuū & exeuntiū pedib' semp teritur. Sed
rectū p plateā ciuitatis. q̄ hominis illi
qui huiūmodi ē miserū cor designatur.
qd' ī quasi platea ingrediēciū & egrdi
entiū demonū fit. q̄ndo p'ueri solis
occasum. diūtis & medicabilib' malarū
immissionib' cogitationū miserabiliter
conculcatur. Sicq; fit. ut nullus eum
hospicio recipere uelit. Et hospiciū qd'
iccirco homo ingrdit' ut in eo requiescere
ualeat. ñ immerito infīna requies desig
nat'. quā cū homo amittit. exit' hospiciū
quodam manē. quia in eo qui uera est
requies requiescere ñ ualet. Hanc sane
requiem se amisisse dolebat. scs' ppha
dauid cū dicebat. Renuit cōsolari an
ima mea. Ce hui' requie amissione fit.
ut ñ nulli in spitali cūuersatione posit.
iniuriari se duriq; tractari a quib'dam
inīdum causent'. qui nichil mali aduer
sus eos cogitare uel machinari uident'.
Unde scptura. fugit inq̄t impius nemi
ne psequente. Et ecce apparuit homo
senex. reuertens de agro & de ope suo
uespere. Et hominē senē istū qui de
agro reuertit'. uetus nr' homo qui cor